

Lõputöö projekti koostamine

Juhendmaterjal haridusteaduste instituudi üliõpilastele

Sissejuhatus

Vastavalt haridusteaduste instituudi lõputööde nõuetele ja kaitsmise korrale (Tartu Ülikooli haridusteaduskonna lõputöö nõuded ja kaitsmise kord, 2009) valib üliõpilane lõputöö juhendaja. Koostöös juhendajaga täpsustatakse teema ja koostatakse lõputöö projekt, mis annab esialgse ülevaate plaanitavast tööst. Üliõpilane esitab projekti õppekorralduse spetsialistile lõputööde kaitsmise korras toodud aegadel ning projekt kinnitatakse programmijuhi poolt.

Lõputöö (bakalaureuse- või magistritöö) projekt sisaldab lisaks rekvisiitidele järgmisi osi (vt ka HI lõputööde nõuded ja kaitsmise kord):

- üliõpilase nimi ja õppekava;
- juhendaja nimi, teaduskraad ja kontaktandmed
- töö esialgne pealkiri;
- teema valiku põhjendus ja uurimisprobleem;
- töö eesmärk;
- hüpotees(id) ja/või uurimisküsimus(ed);
- uurimismetoodika: valimi kirjeldus, mõõtevahendid, uurimuse protseduur;
- töö ajakava (umbkaudne ajajaotus).

Kui üliõpilane soovib koostada ja/või kaitsta tööd mõnes teises keeles peale eesti keele, siis peab ta seda oma projektis põhjendama.

Käesolev juhendmaterjal on mõeldud üliõpilaste ja juhendajate toetamiseks lõputööde **projektide** koostamisel.

1. TÖÖ ESIALGNE PEALKIRI

Lõputöö **pealkiri** on töö teema võimalikult täpne sõnastus, soovitavalt ühes lauses. Pealkiri peab avama kogu töö valdkonna.

Pealkiri peab vastama täielikult eesmärgile. Pealkiri võiks olla pigem pikem kui lühem. Hea pealkiri on kirjutise visiitkaart, mis

- sisaldab uurimisprobleemi;
- haarab keskseid mõisteid / tekstis sisalduvaid lihtsalt leitavaid märksõnu;
- on fraas, mitte lause – pealkiri ei ole näiteks *Millised on kunstiõpetajate ootused uuele õppekavale?*, vaid on *Kunstiõpetajate ootused uuele õppekavale*
- on täpne ja sisu hõlmav;
- ei sisalda lühendeid.

Soovitus. Sõnastage oma töö pealkiri, öelge see mõnele tuttavale ja küsige, millest võiks töö olla. Kui tuttav oskab töö sisu ennustada ja tal ei teki lisaküsimusi, siis on pealkiri mõistetav.

Näiteks, pealkiri *Koolist väljalangevus* on liiga lai, kuna ei selgu, kas uuritakse koolist väljalangevuse põhjusi (kui jah, siis kelle poolt esitatud põhjusi) või hoopis seda, kui palju õpilasi Eestis koolist igal aastal välja langeb. Üks võimalik pealkiri on *Koolist väljalangevuse põhjused gümnaasiumiõpilaste hinnangute põhjal Tartu linna ja maakonna koolide näitel*.

2. TEEMA VALIKU PÕHJENDUS JA UURIMISPROBLEEM

Teema valiku põhjendus peab avama tausta ja näitama teema olulisust antud ajahetkel. Tausta avamisest kasvab välja **uurimisprobleem** ehk siis küsimus, millele hakatakse vastust otsima.

Teema valiku põhjenduseks pannakse kirja lühike ülevaade uuritavast valdkonnast mujal maailmas ja eelkõige Eestis. Töös näidatakse ära, milles on probleem ja miks on oluline seda uurida, samuti osutatakse teema aktuaalsusele. Teema põhjendus peab olema teaduslik, see tähendab toetumist allikatele ja neile viitamist. Teema põhjendus lõpeb uurimisprobleemi sõnastamisega. Uurimisprobleem on küsimus, millele tahetakse töös vastust saada.

Näiteks, kui teemavaldkonnaks on koolist väljalangevus ja *eesmärgiks on selgitada välja kooli ja klassikomplektiga seotud koolist väljalangevuse põhjused*, siis teema valiku põhjendus võib olla järgmine:

Haridussüsteemist väljalangevuse vastaste meetmete kasutuselevõtmine on üks olulisi aspekte Euroopa Parlamendi töökavas „Haridus ja koolitus 2010” (Elukestva õppimise panus, 2010) ja seda peetakse tähtsaks ülesandeks ka Eestis (Haridus- ja Teadusministeeriumi koduleht, 2010). Trag ja Velden (2008) on loetlenud koolist väljalangevuse faktoritena individuaalseid, perekonna, kooli ja ühiskonna karakteristikuid. Kooliga seotud karakteristikute osas on leitud Hollandis läbiviidud uurimuste põhjal, et linnakoolides on enam koolist väljalangevust, võrreldes maakoolidega. Samuti näitavad tulemused, et vähem katkestatakse õpingud homogeensetes klassikomplektides, võrreldes heterogeensete klassikomplektidega (Trag & Velden, 2008). Ka Eestis jätab igal aastal õpingud pooleli sadu õpilasi (Eesti Statistikaameti andmebaas, 2010). Seega on oluline uurimisprobleem, kuivõrd on Eesti oludes kooli asukoht, suurus ja klassikomplekt seotud koolist väljalangevusega.

3. TÖÖ EESMÄRK

Eesmärk näitab ühte või mitut võimalikku lahendusteed uurimisprobleemile.

Näiteks, kui uurimisprobleemiks on, miks õpilased koolist välja langevad, siis uurija eesmärgiks võib olla:

- 1) selgitada välja kooli ja klassikomplektiga seotud põhikoolist väljalangevuse põhjused Eestis;
- 2) selgitada välja koolist väljalangevuse põhjused gümnaasiumiõpilaste hinnangute põhjal;
- 3) selgitada välja, kuidas õpilased põhjendavad oma koolist väljalangevust;
- 4) võrrelda, millises kooliastmes ja millistes klassides on põhikoolist väljalangevus kõige suurem;

5) töötada välja strateegiad koolist väljalangevuse vähendamiseks alla 150 õpilasega maa põhikooli jaoks ja hinnata nende tulemuslikkust.

Eesmärk võib osutada ka sellele, kas uuring on kvalitatiivne või kvantitatiivne. Nende näidete puhul on kolmas eesmärk kvalitatiivse uurimuse eesmärk ja esimene, teine ning neljas on kvantitatiivse uurimuse eesmärgid. Neist viimane on tegevusuuringu eesmärk, mis võib olla nii kvalitatiivne kui ka kvantitatiivne. Samuti võib eesmärk näidata, millist uurimisstrateegiat kasutatakse. Nii peaks esimese eesmärgi puhul kasutama korrelatsioonilist uurimust, teise eesmärgi korral kaardistavat uurimust, neljanda eesmärgi puhul põhjuslik-võrdlevat uurimust. Kvalitatiivse uurimuse strateegiat ei ole alati võimalik määrata eesmärgi järgi.

Eesmärk **ei saa** olla millegi tõestamine. Näiteks, *tõestada, et poisid langevad koolist rohkem välja kui tüdrukud*. Töö peab täitma eesmärgi. Seega, kui uurimuse tulemusena selguks, et poisid ei lange koolist rohkem välja kui tüdrukud, siis oleks töö eesmärk täitmata.

4. HÜPOTEES(ID) JA/VÕI UURIMISKÜSIMUS(ED)

Hüpoteesid ja uurimisküsimused. Kvantitatiivse uurimuse puhul püstitatakse **hüpoteesid**, kvalitatiivses uurimuses **uurimisküsimused**, kombineeritud uurimuse puhul esitatakse **mõlemad** või **ainult uurimisküsimused**. Mõnikord esitatakse ka kvantitatiivses uurimuses uurimisküsimused hüpoteeside asemel.

Hüpotees on teooriast või kogemusest tulenev kontrollitav teaduslik oletus. *Kontrollitav* tähendab seda, et hüpotees ei tohi sisaldada ebamääraseid väljendeid (nt lause *Koolist väljalangevust on liiga palju* ei ole hüpotees, sest kuidas täpselt määrata, kui palju on liiga palju) ega konkreetset kriteeriumit, mis määraks, kas hüpotees on tõestatud. Näiteks, lause *Õpetajate arvates on koolist väljalangevus suur probleem* ei ole hüpotees, sest me ei saa konkreetselt määrata, millal see hüpotees on tõestatud ja millal mitte. Kas näiteks siis, kui koolist väljalangevust hindab suureks probleemiks 51% õpetajatest, on hüpotees tõestatud, või peab see protsent olema 76% või koguni 100%. *Teaduslik* tähendab, et hüpoteesi tõestamisest peaks olema kasu (st tekib uus teadmine, saab kontrollitud seni kinnitamata oletus vms). Hüpoteesi tõestusest peaks saama teha mingeid järeldusi ja hüpotees ei tohiks olla nii ilmne, et selle tulemus on juba enne uurimust ette teada. Nii näiteks ei ole korrektne hüpotees *Õpilastel, kes langevad koolist välja, jääb koolitee pooleli*. See on niigi ette teada ega vaja enam tõestamist.

Hüpoteesid on kas võrdlus-, seose- või struktuurihüpoteesid. Võrdluse puhul tuleks kindlasti ära näidata, millega/kellega võrreldakse. Mõned võimalikud hüpoteesid:

Koolist väljalangevus on kolmandas kooliastmes suurem, võrreldes esimese ja teise kooliastmega.

Õpilase rahulolu kooli ja õpetajatega on negatiivses seoses koolist väljalangevusega.

Gümnaasiumiõpilaste poolt nimetatud koolist väljalangevuse põhjustena märgitakse suhteid õpetajatega ja toimetulekut õppetöoga.

On hea, kui hüpoteesid ja uurimisküsimused tulenevad varasematest uurimustest ja/või teoreetilisest taustast. Kasutada võiks analoogseid uurimusi, mis on varem läbi viidud teistes riikides või Eestis. Kui aga ei ole analoogseid uurimusi, siis saab kasutada lähedaste uurimuste tulemusi. Näiteks, kui soovitakse uurida blogi kasutamise efektiivsust õppijate

eneserefleksioonioskuste arendamisel ja analoogseid uurimusi ei leita, siis saab kasutada uurimusi, kus on käsitletud päevikute või kirjalike analüüside vms efektiivsust õppijate eneserefleksioonioskuste arendamisel, või teooriaid, mis selgitavad, millega on eneserefleksioonioskused seotud.

Kui kõik varasemad analoogilised uurimused on andnud aga ühesuguse tulemuse ning pole põhjust eeldada, et kultuurikontekst tulemust mõjutab, siis veel kord sama hüpoteesi ei püstitata. Kui aga tulemused on vasturääkivad või uuritavas valdkonnas konkreetselt sellist uurimust ei ole tehtud, on põhjust püstitada oma hüpoteesid ja neid kontrollida.

Uurimisküsimused on lahtised küsimused (mitte kas-küsimused) ja peavad olema esitatud konkreetselt uuritavate kohta.

Võimalikud uurimisküsimused:

Mida tähendab õpilaste jaoks sõprus? Sellisel juhul peavad uuritavateks olema õpilased.

Kuidas tajuvad õpetajad koostööd lapsevanematega õpilase koolikohustuse täitmise osas? Sellisel juhul peavad uuritavateks olema õpetajad.

Mõnikord esitatakse uurimisküsimused hüpoteeside asemel ka kvantitatiivses uurimuses. Näiteks, kui on kaardistav uurimus (eesmärgiks on selgitada välja koolist väljalangevuse ulatus Eestis), ja mõnikord ka korrelatiivses uurimuses, kui uuritakse suurt hulka tegureid, mis võivad olla seotud uuritava fenomeniga (nt eesmärgiks on uurida koolist väljalangevusega seotud kooli, klassi ja õppekorralduse tegureid).

Hüpoteesid või uurimisküsimused aitavad valida andmekogumise meetodit ja sõnastada küsimusi. Samuti aitavad nad piiritleda uurimust, et see liiga laiali ei valgaks.

NB! Pealkiri, eesmärk ja hüpoteesid/uurimisküsimused peavad olema omavahel kooskõlas.

Näide 1. Kui eesmärgiks on selgitada välja, millises kooliastmes ja millistes klassides on põhikoolist väljalangevus kõige suurem, siis hüpoteesid võivad olla:

Koolist väljalangevus on kolmandas kooliastmes suurem, võrreldes esimese ja teise kooliastmega.

Võrreldes teiste klassidega, on poiste koolist väljalangevust kõige suurem 7. klassis ja tüdrukutel 8. klassis.

Siia juurde ei sobi aga hüpotees *Linnakoolides on koolist väljalangevus suurem kui maakoolides*, sest töö eesmärgis ei ole sõnastatud linna- ja maakoolide võrdlust.

Näide 2. Kui eesmärgiks on selgitada välja, kuidas õpilased põhjendavad oma koolist väljalangevust, siis uurimisküsimused võivad olla:

Milliseid põhjusi toovad õpilased esile koolist väljalangevuse selgitamiseks?

Kuidas tajuvad õpilased erinevat pakutavat tuge koolist väljalangevuse vältimiseks?

Näide 3. Kui eesmärgiks on *töötada välja strateegiad koolist väljalangevuse vähendamiseks alla 150 õpilasega maa põhikooli jaoks ja hinnata nende tulemuslikkust*, siis uurimisküsimused võivad olla:

Millised strateegiad on sobilikud alla 150 õpilasega maa põhikooli jaoks, lähtudes koolikorraldusest?

Kuidas hindavad nende strateegiate tulemuslikkust õpilased, õpetajad ja lapsevanemad?

5. UURIMISMETOODIKA: VALIMI KIRJELDUS, MÕÕTEVAHENDID, UURIMUSE PROTSEDUUR

Valim on eesmärgipärane väljavõtt üldkogumist.

Valim peab vastama töö eesmärgile, pealkirjale ja hüpoteesidele/uurimisküsimustele. Valimiks ei pea olema alati inimesed, vaid võivad olla ka dokumendid, pildid, raamatud vms. Valimi moodustamise meetodikad on kvantitatiivse ja kvalitatiivse uurimuse korral erinevad.

Valimi kirjelduse all peaks ära tooma, millist valimi moodustamise meetodikat kasutatakse ning kui suure valimi peal kavatakse uurimus läbi viia.

Näide 1. Kvantitatiivses uurimuses, mille eesmärgiks on *selgitada välja, milliseid koostöömeetodeid lastevanematega kasutavad algajad ja milliseid staažikad lasteaiaõpetajad*, on üks võimalik valimi kirjeldus järgmine:

Kasutatakse klastervalimit – juhuvaliku alusel valitakse kõikide Tartu linna lasteaedade (kaasatud ainult munitsipaallasteaiad, mitte eralasteaiad) seast 5 lasteaeda ning nendes lasteaedades küsitletakse kõiki õpetajaid. Planeeritava valimi suurus on umbes 100 õpetajat.

Näide 2. Kvalitatiivses uurimuses, mille eesmärgiks on *selgitada välja, kuidas tõlgendavad lapsevanemad koostööd algaja ja staažika lasteaiaõpetajaga*, on üks võimalik valimi kirjeldus selline:

Kasutatakse maksimaalselt erineva juhtumi valimit, st valitakse välja lapsevanemad 5 lasteaiaühmest, kus töötavad paarilistena koos algaja õpetaja (staaž kuni 3 aastat) ning staažikas õpetaja. Uurimus viiakse läbi iga sellise rühma kahe lapsevanema seas, kellest üks on poisi ja teine tüdruku vanem, ühe lapsevanema vanus alla 35 aasta ja teisel üle 40 aasta. Planeeritavaks valimi suuruseks on 10 lapsevanemat.

Näide 3. Tegevusuuringus, mille eesmärgiks on *töötada välja strateegiad koolist väljalangevuse vähendamiseks alla 150 õpilasega maa põhikooli jaoks ja hinnata nende tulemuslikkust*, on üks võimalik valimi kirjeldus niisugune:

Kasutatakse kõikset valimit, st strateegiale annavad hinnangu kõik uuritava kooli õpetajad.

Mõõtevahendid on andmekogumise instrumendid (ankeet, intervjuu, test, vaatluspäevik jms), mida kasutatakse andmete kogumiseks.

Andmete kogumine lähtub samuti eesmärgist ja hüpoteesidest/uurimisküsimustest. Andmete kogumise alalõigus tuleks välja tuua, milliseid andmekogumise meetodeid planeeritakse kasutada (nt ankeeti, intervjuud, testi, vaatlust jm). Juhul, kui uuritakse mitut erinevat rühma (nt õpetajaid ja õpilasi) ning erinevate rühmade puhul kasutatakse erinevaid mõõtevahendeid, siis tuleb kirjutada konkreetselt, millise rühma puhul millist meetodit kasutatakse. Näiteks, õpetajatega viiakse läbi intervjuu ja õpilastega ankeetküsitlus.

Näited:

Valimi kirjelduse juures esitatud esimese näite puhul võiks andmeid koguda *ankeetküsitlusega*, kuna hinnangute kogumiseks on see andmekogumise meetod kõige sobivam.

Valimi kirjelduse juures esitatud teise näite puhul võiks kasutada *intervjuusid ja vabakirjeldusi*, kuna eesmärk on teada saada lapsevanemate tõlgendus koostööle erineva staažiga õpetajatega.

Uurimuse protseduur hõlmab uurimuse läbiviimise korraldamist ja andmete analüüsi.

Siin võiks kirjeldada, millal ja kus uurimus läbi viiakse; kas uurimusele eelnes ka pilootuurimus; kas on plaanis teha kordusuurimust (nt arengu uurimise puhul) või mitte; kes viib uurimuse läbi (kas uurija ise anketeerib või aitab keegi uurimuse läbi viia, nt koolis anketeerib õpetaja); kas kasutatakse paberankeete või veebiküsitlust; kuidas on tagatud anonüümsus anketeerimise puhul jne.

Uuringu protseduuri lõppu tuleks lisada, kuidas kavatakse andmeid töödelda. Andmete töötlemine lähtub ka eesmärgist ja hüpoteesidest/uurimisküsimustest – nendest peaks selguma, kas see on kvantitatiivne või kvalitatiivne uurimus, ning lähtuvalt uurimise paradigmatelt tuleb leida sobiv meetod kvantitatiivsete või kvalitatiivsete andmeanalüüsi meetodite seast. Näiteks, kvantitatiivses uurimuses, kus on sõnastatud võrdlusehüpotees, tuleb kasutada võrdlusteste. Kvalitatiivses uurimuses tuleb näidata, millist meetodit andmeanalüüsiks kasutatakse (juhtumi uuring, fenomenograafia, kvalitatiivne sisuanalüüs, etnograafiline uurimus, põhistatud teooria vms).

Valimi kirjelduse esimese näite puhul võiks uuringu protseduuri kirjeldus olla selline:

Väljavalitud lasteaedades jaotab õpetajatele ankeete uurija ise. Anonüümsuse tagamiseks tuleb ankeet panna pärast täitmist selleks ettenähtud kinnisesse kasti. Andmete töötlemiseks kasutatakse võrdlusteste, kõrvutamaks algajate ja staažikate õpetajate koostöömeetodeid lapsevanematega.

Valimi kirjelduse teise näite puhul võiks uuringu protseduur olla järgmine:

Lastevanemaid intervjueritakse lasteaias neile sobival ajal. Intervjuuks planeeritakse orienteeruvalt üks tund ning intervjuerimisel kasutatakse diktofoni. Intervjuud transkribeeritakse ja analüüsitakse, kasutades kvalitatiivset sisuanalüüsi.

5. TÖÖ AJAKAVA (UMBKAUDNE AJAJAOTUS)

Lõputööd kavandades tuleb läbi mõelda lisaks eesootavatele ülesannetele ja tegevustele ka tegevuste ajakava. Seejuures on vajalik arvestada olemasolevaid ajapiire (millal on planeeritav kaitsmise aeg). Projektis kirjeldatud ajakava on umbkaudne, see tähendab, et tegevused ei pea olema kavandatud kuupäevalise täpsusega, piisab ajajaotusest kuude kaupa.

Tegevused, mille jaoks on tarvis aega planeerida:

- 1) teemakohase kirjanduse läbitöötamine (teemavaldkonnaga tutvumiseks, uurimisprobleemi ning hüpoteeside ja/või uurimisküsimuste täpsustamiseks, meetodiliste valikute tegemiseks);
- 2) andmekogumismeetodi ettevalmistamine (valik, kohandamine, katsetamine vms);
- 3) andmete kogumine;
- 4) andmete töötlemine ja analüüs;
- 5) tulemuste interpreteerimine;
- 6) lõputöö käsikirja kokkupanek ja viimistlemine.

Kindlasti tuleb arvestada sellega, et kirjanduse läbitöötamine on väga ajamahukas tegevus, paarist nädalast kindlasti ei piisa. Kirjanduse lugemine ja täiendavate allikate otsimine saadab kogu lõputöö valmimise protsessi (nt et valida parim andmekogumise meetod või tõlgendada mõnda saadud tulemust, on vaja otsida lisamaterjale).

Aeg, mis on vajalik andmekogumismeetodi ettevalmistamiseks, sõltub väga palju üliõpilase valikutest. Kui üliõpilane kasutab juba varasemates uurimustes katsetatud vahendit (nt kellegi testi või ankeeti), siis selle kohandamine uuele uurimusele võib võtta vähe aega. Kui üliõpilane otsustab ise uue andmekogumisvahendi välja töötada, siis tuleb arvestada suurema ajakuluga. Näiteks, kui koostada intervjuu küsimusi, siis tuleks kõigepealt töö eesmärgist tulenevalt sõnastada küsimused, hinnata küsimusi kriitiliselt (arutada läbi juhendajaga) ning neid katsetada (nt viia läbi prooviintervjuud 2-3 inimesega). Kõik need tegevused võivad võtta aega nädalaid. Kui andmete kogumiseks kasutatakse kvalitatiivseid meetodeid, siis on oluliseks ettevalmistavaks tegevuseks süvitsi tutvumine valitud meetodiga ning tegevusraamistiku määratlemine.

Andmete töötlemiseks ja analüüsiks kuluv aeg sõltub taas kord valitud andmestikust ning tööle seatud eesmärkidest. Ankeetide ja küsimustike korral on vaja arvestada aega andmete sisestamiseks, andmestiku korrastamiseks ning statistiliste analüüside tegemiseks (vajadusel sellealasteks konsultatsioonideks). Intervjuude abil saadud andmete töötlemisel on ajamahukaks osaks teksti transkribeerimine (nt diktofoniga salvestatu sõnasõnaline ümberkirjutamine). Dokumentide analüüsi puhul tuleb arvestada ajakuluga, mis on seotud dokumentide koondamise, läbitöötamise, materjali süstematiseerimise ja kokkuvõtete tegemisega.

Korralik ajavaru tuleks planeerida ka tulemuste interpreteerimiseks ning lõputöö viimistlemiseks. Suur osa vigu, mis esineb kaitsstud töödes, on jäänud sinna liigse kiirustamise tõttu lõpusirgel – ikka jääb üks ööpäev puudu. Kui tulemuste interpreteerimiseks ja lõputöö viimistlemiseks planeerida ainult üks nädal, siis on selge, et arutelu jääb pinnapealseks ning näpuvead jäävad märkamata.

Lõputöö ajakava koostades tuleb pidada nõu juhendajaga, kellel on varasemaid kogemusi, kui palju erinevad tegevused aega nõuavad. Kindlasti tasub kriitiliselt hinnata ka oma

ajaressursse. Korralikult läbimõeldud ajakava ja sellest kinnipidamine aitavad kaasa kvaliteetse lõputöö valmimisele.

Näide 1. Kvantitatiivne uurimus ankeetküsitluse abil

1. *Teemakohase kirjanduse läbitöötamine: oktoober 2010 – mai 2011.*
2. *Ankeedi koostamine ja katsetamine: november – detsember 2010.*
3. *Valimi moodustamine, kokkulepete sõlmimine, õpilaste ja õpetajate küsitlemine: jaanuar – veebruar 2011.*
4. *Andmete sisestamine ja analüüs: veebruar – märts 2011.*
5. *Tulemuste interpreteerimine: märts – mai 2011.*
6. *Lõputöö käsikirja kokkupanek ja viimistlemine: aprill – mai 2011.*

Näide 2. Kvalitatiivne uuring

1. *Tutvumine metoodilise kirjandusega: oktoober – november.*
2. *Valimi moodustamise põhimõtete määratlemine ning valimi moodustamine (nt analüüsitavate dokumentide koondamine): november – detsember.*
3. *Analüüsitava materjali läbitöötamine, süstematiseerimine, analüüs: jaanuar – märts.*
4. *Tulemuste interpreteerimine: märts – mai 2011.*
5. *Lõputöö käsikirja kokkupanek ja viimistlemine: aprill – mai 2011.*

Näide 3. Tegevusuuring

1. *Teemakohase kirjanduse läbitöötamine: oktoober 2010 – mai 2011.*
2. *Uuringu tsüklite planeerimine: november 2010.*
3. *I tsükkel (algseisu hindamine ja probleemi määratlemine, tegevuse planeerimine, tegutsemine, hindamine, tulemuste määratlemine): november 2010.*
4. *Analüüs ja teise tsükli kavandamine: detsember – jaanuar 2011.*
5. *II tsükkel (hetkeseisu hindamine ja probleemi määratlemine, tegevuse planeerimine, tegutsemine, hindamine, tulemuste määratlemine): veebruar 2011.*
6. *Analüüs ja kokkuvõtete tegemine: märts 2011.*
7. *Lõputöö käsikirja kokkupanek ja viimistlemine: aprill – mai 2011.*